

[Jørgen Frederiksen]

andet har overborgmesteren ikke fremsat noget forslag herom. Det er et privat firma, der har engageret en af landets dygtigste arkitekter til at komme med en idé, som han har syntes var god, og som han har præsenteret for pressen og formentlig også vil præsentere for kommunalbestyrelsen. Så må han jo se, hvordan denne sag vil forløbe, men der er som sagt for det første tale om et beløb af langt mindre størrelse, for det andet om noget, der ligger 5, 6, 7 år ude i fremtiden.

Jeg synes ikke, det er fair, at man bruger den slags argumenter i en diskussion som denne her. Jeg kender overborgmesteren godt nok til at vide – og han sidder jo deroppe – at det kribler i fingrene på ham for at kunne bestige denne talerstol og få korrigeret nogle af de totalt fejlagtige udtalelser, som er kommet om Københavns kommunes interne forhold.

Hr. Grove bruger også den, jeg havde nær sagt gammelkendte konservative vending om kommuner, der sætter tæring efter næring. Ja, det er da en vurdering, vi anlægger både her og i kommunalbestyrelserne, men der er stadig væk med disse forslag, som også påpeget af indenrigsministeren og andre, ikke tale om, at man går over til nogen form for enhedsskat. Der vil stadig væk være et godt spillerum for de enkelte kommunalbestyrelser, alt efter deres politiske sammensætning, til at anlægge den linje, de nu engang står for, men jeg går ikke ud fra – hvad jeg også synes noget tydede på i hr. Hagen Hagensens indlæg – at man er uenig i det synspunkt, at er der forskelle i udgiftsbehov, som er betinget af geografiske, befolkningsmæssige og andre ting, må vi også tilstræbe, at vore kommunalbestyrelser får et noget mere lige ligt udgangspunkt at arbejde på, for det har de desværre ikke i dag.

Det blev nævnt, at jeg havde sagt – og det er også rigtigt – at jeg håbede på en grundig, men hurtig udvalgsbehandling. Det gør jeg fortsat, og jeg skal da også være den første til at beklage, at så komplicerede forslag kommer på et så sent tidspunkt, men jeg må dog for det første sige, at i hvert fald alle vi, der er medlemmer af kommunaludvalget, allerede i januar, tror jeg det var, har stiftet bekendtskab med den første rapport fra arbejdsgruppen under indenrigsministeriet, og selv om man også har andet at lave herinde i de enkelte folketingsgrupper, har dog i hvert

fald alle vi, der har fået rapporten, haft mulighed for at sætte os ind i forudsætningerne for disse lovforslag. Dertil kommer, hvad jeg også lagde vægt på i mit første indlæg, at arbejdsgruppen fortsætter sit arbejde, så en række af de reformtanker, ordførerne har givet udtryk for, jo har mulighed for at få en seriøs og grundig behandling set i den store sammenhæng.

Thorndahl (FP):

Jeg er en lille smule forundret over hr. Jørgen Frederiksens bemærkninger om, at man har inddraget – sådan kaldte hr. Jørgen Frederiksen det – Københavns kommunes interne forhold i debatten. Så vidt jeg har fulgt debatten, har man diskuteret på grundlag af det offentlige materiale, der indgår i sagen, og først og fremmest det, som ministeren har tilstillet udvalget. Derfor forstår jeg i og for sig ikke, hvad hr. Jørgen Frederiksen mener med Københavns kommunes interne forhold.

Så gjorde hr. Jørgen Frederiksen nogle bemærkninger i anledning af de sammenligninger, jeg foretog mellem Københavns kommune og det øvrige land. I den forbindelse vil jeg gerne igen slå fast – også i overensstemmelse med de oplysninger, vi har fået fra indenrigsministeren – at Københavns kommune blandt vore 16 regioner målt på indtægtssiden er den femterigeste region. På forbrugssiden har kommunen, som det også fremgår af offentligt tilgængeligt materiale, målt i personalestyrke et overforbrug på ca. 50 pct. i forhold til landsgennemsnittet, hvad der svarer til et merforbrug på ca. 2 mia kr. Det er blot sagt som en konstatering, og det er altså noget, der danner grundlag for vores vurdering af behovet for at imødekomme Københavns kommunes ønsker.

Endvidere vil jeg gerne kommentere en enkelt bivirkning i forbindelse med de mekanismer, der ligger i udligningsordningerne, og det er spillet mellem de to hovedskattekattegrorier, som primærkommunerne kan benytte sig af, nemlig den kommunale indkomstskat og den kommunale ejendomsskat, hvor ejendomsskatten har det særlige forhold, at den er fradragsberettiget. Vi ved, der er et ret betydeligt spillerum mellem en række primærkommuners valg af grundskyldpromille: der er kommuner, der har en udskrivnings-